

ČLANCI

Miroslav Magdalenić

Uz osamdesetu obljetnicu rođenja

Miroslav Vuk, Zagreb

Međimurje, u kojem staro i mlado, stoljećima, u svakoj prigodi, radosnoj i žalosnoj, radnoj i odmornoj, usprkos mucu i tlaci, natapajući rodnogru znojem i pojem, radi i pjeva zajedno s »kosekima i slavičkima« srebrozvonke popijevke o »črtenim klinčecima, belim rojžicama i plavim fijolicama«, podarilo je hrvatskoj glazbenoj kulturi više značajnika, a Miroslav Magdalenić, skladatelj, glazbeni pedagog i teoretičar, orguljaš, dirigent i zborovođa ima među njima sasvim izuzetno mjesto.

Miroslav Magdalenić rodio se 14. srpnja 1906. u Čakovcu. Otac Ivan mu je bio siromašan čizmarški majstor, postolar, a majka Elizabeta kućanica.

Osnovnu školu i dva razreda građanske škole završio je u Čakovcu na mađarskom jeziku. Poslije prvog svjetskog rata nastavlja školovanje u rodnom gradu u višoj osnovnoj školi na hrvatskom jeziku. Od 1921. do 1925. polazio je učiteljsku školu i po završetku školovanja dobiva Svjedodžbu zrelosti. 1925. upisuje se na nastavnički odjel Državne muzičke akademije u Zagrebu. Za vrijeme studija (1925—1928), da bi preživio, podučavao je privatno učenike i studente: solfeggio, harmoniju i kontrapunkt i vodio seljačke pjevačke zborove u Vrapču i Sesevskom Kraljevcu kao i zborove hrvatskih pjevačkih društava »Zvijezda«, »Triglav« i »Zvonimir« u Zagrebu. Svjedodžbu osposobnicu za učiteljsku službu pjevanja na srednjim, učiteljskim i višim pučkim školama dobiva 30. lipnja 1928. i odmah prima mjesto nastavnika glazbe u Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji s pravom javnosti u Zagrebu,¹ nastavlja studij kompozicije kod profesora Blagoja Berse i Krste Odaka. Diplomom nastavnčkog odjela Državne muzičke akademije dobiva u lipnju 1932, Diplomom o položenom profesorskom ispitu dobiva u siječnju 1935, Diplomom iz kompozicije dobiva u lipnju 1940. godine. U kolovozu 1941. prestaje s radom u Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji, jer je zbog znanja mađarskog jezika premješten u Budimpeštu kao izaslanik za kulturne veze. U Budimpešti nastavlja studij kompozicije u majstorskoj školi Zoltána Kodályya² sve do 30. lipnja 1944, kad se ponovo vraća u Zagreb za profesora na Državnom konzervatoriju.

Od 10. listopada 1945. do 1. kolovoza 1951. bio je profesor glazbe u učiteljskoj školi u Čakovcu.³ Uz redovita predavanja samoinicijativno je osnovao veliki đачki mješoviti pjevački zbor Učiteljske škole. Osim ovog zbora vodio je i mješoviti pjevački zbor pjevačkog društva »Naprijed«. Za ovaj svoj naporan rad i vrhunska dostignuća koja su zborovi postizali na svojim nastupima pod njegovim

vodstvom, nagrađen je nagradom Narodnog odbora grada Čakovca i posebno nagradom Savjeta za prosvjetu NRH. 1947. godine. Početkom školske godine 1946/47. osniva u Čakovcu Gradsku muzičku školu koja je prvih dana životarila u zgradi učiteljske škole, a 1947. preselila se u vlastite prostorije.

Miroslav Magdalenić

U muzičkoj školi predavao je: glasovir, solfeggio, solo pjevanje, harmoniju i dirigiranje. Uz te poslove vršio je i dužnost direktora škole,⁴ bilježio po međimurskim selima narodne napjeve i popijevke i uz skladanje bavio se glazbenom publicistikom.

Početkom školske godine 1951/52. preuzima u Zagrebu dužnost direktora Muzičkog internata i profesora teoretskih predmeta u Državnoj muzičkoj školi i Pedagoškoj akademiji.

Njegov mnogostručan, obiman i plodonosan rad prekinula je prerana smrt 29. studenog 1969. godine.

Tijekom svog školovanja Miroslav Magdalenić doživio je, ni kriv ni dužan, nekoliko nepravdi od kojih je jedna i utjecala da se upravo posveti glazbi.

Magdalenićev profesor Ljuboslav Kuntarić pri- sjeća se da mu je, zbog toga što je dan uoči matu- ralnog praktičnog predavanja u vježbaonici sudjelovao u nogometnoj igri i tako za pojedine profesore omalovažio maturu, zbog toga mu je bila snižena ocjena održanog predavanja. Kad je sve bilo zapisnički uvedeno i zaključeno, još mu je on- dašnji izaslanik na maturi dr. Dane Trbojević na svoju ruku snizio ocjenu.⁵

Profesor Kuntarić dalje navodi:

»To je doista bila sramota i nepravilnost da se ocjena mijenja koja je zapisnički provedena.

Zašto je došlo do te promjene?

Magdalenić bijaše tih, skroman mladić, naro- čito se isticao glazbom, vodio je zavodski zbor pod rukovodstvom profesora Slogara.⁶ Jednom se vo- zio na biciklu okićenom hrvatskom zastavom. Ravnatelj Lesjak ga zaustavi i reče, pokazavši na za- stavu: — Ovo si metnite na nos!—«

Zbog svojeg hrvatstva i male hrvatske zastave daleke 1924. godine mladi Magdalenić osjetio je što znači pasti u nemilost profesora. Tad se na savjet Slogara i Kuntarića odlučio studirati glaz- bu uz cijenu gubitka jedne godine u učiteljskoj školi u Čakovcu. Kroz čitavo vrijeme studija bio je odličan student na akademiji.

Poslije studija, kao mladi nastavnik u Nadbis- kupskoj klasičnoj gimnaziji, odmah postaje zapa- zen kao vrlo uspjeti glazbeni pedagog i skladatelj. U Dječjačkom sjemeništu za svoj sjemenišni pje- vački zbor, kojem je bio i orguljaš i dirigent, skla- da svoja prva dva moteta: »Uzmi dijete i majku njegovu« i »Kad sam posred nevolje«. (U kasnijim godinama ih je preradio za odrasli troglasni mje- šoviti zbor). U sjemeništu je nastala 1931. godine i njegova »Romarska po međimurskom«, s kojom je u ožujku 1941. Sjemenišni pjevački zbor pod njegovim vodstvom zauzeo prvo mjesto na smotri srednjoškolskih pjevačkih zborova grada Zagreba.

Došavši 1945. u Čakovec odmah je počeo orga- nizarati glazbeni život na nacionalnoj osnovi. Lju- dima su u ušima još brujile melodije mađarskih čardaša i polki kad je Magdalenić doveo iz Zagre- ba prve hrvatske reproduktivke, koji su izvodili u ondašnjem »Katoličkom domu« glazbena djela hrvatskih skladatelja, nepoznata većini Čakovča- na. Prvi je nastupao pijanist na glasoviru Petar Dumičić, za njim Ivo Maček, zatim prvakinja HNK iz Zagreba Marijana Radev, violončelist Antonio Janigro, ondašnja Zagrebačka filharmonija itd. Kroz program je uvijek vodio prof. Magdalenić, a solistima instrumentalistima ili pjevačima bio je i pratilac na glasoviru.

U učiteljskoj školi glazbeno je obrazovao i od- gojio preko 300 mladih učitelja. Zahvaljujući nje- mu svi ovi mladi ljudi, a bilo ih je iz čitave Hr- vatske, stekli su solidno glazbeno znanje, upozna- li i zavoljeli ljepotu narodnog melosa i kao mladi učitelji s oduševljenjem čuvali i širili hrvatsku gla- zbenu narodnu tradiciju.

U jesen 1946, prigodom otvaranja muzičke ško- le u Čakovcu, rekao je: »Vu Međimurju ftiči naj- lepše popevaju, ali jih je se menje i menje, gda jih već ne bo i cvetje bo tožno.« I nadodao je, re- kavši prvim učenicima i njihovim roditeljima: »Mi bum tu igrali i popevali i bili veseli!« U toj ško- li, osim vršenja dužnosti direktora i predavača, vo- dio je svu administraciju, ukrašavao učionice vlas-

titim likovnim radovima, crtao je likove pojedinih glazbenika, orkestralna i narodna glazbala, prepis- vao partiture za svoje zborove i uvijek je bio ve- dar i raspoložen. Profesora Magdalenića nikad nit- ko nije mogao vidjeti neraspoločena (i onda kad mu je bilo da gorko zaplače), nikad čuti oštre ri- ječi prijekora, na predavanjima je svojom vedri- nom aktivirao uvijek sve učenike. Zornost i de- monstracija uz razgovor bile su glavne odlike nje- govih predavanja. Učenici ga nisu osjećali kao pro- fesora, nego kao starijeg i iskusnijeg kolegu koji im je u svako vrijeme spreman pomoći. Vrijeme provedeno s njim brzo je prolazilo i teško se čekao slijedeći dan i sat kad će se u razredu ponovo po- javiti njegov dragi lik.

1951. godine otišao je voljeni profesor u Zag- reb, a za njime i nekoliko njegovih učenika. U Za- grebu je preuzeo dužnost direktora Muzičkog in- ternata i profesora teoretskih predmeta na Držav- noj muzičkoj školi. Sad je tek došla do izražaja njegova radinost i golema glazbena kultura i zna- nje.

1952. godine izdaje knjigu *Škola za klavir za muzičke i učiteljske škole*, nastavlja s pripremama za skladanje opere *Krapinski sudac* i piše dvije knjige *Jednoglasi i dvoglasni solfeggio na osno- vu narodnog muzičkog izraza za općobrazovne i muzičke škole*, od kojih prva izlazi iz tiska 1961, a druga 1962. godine. Ove knjige su i danas izvrstan udžbenik u nastavi solfeggia. Primijenivši prin- cipe tonic — sol — fa sustava, ali na temelju na- šeg narodnog glazbenog izražaja, uveo je novi na- čin poučavanja solfeggia. O toj svojoj metodi ob- javio je niz stručnih članaka u časopisu »Muzika i škola«.⁷

Održavao je zapažena predavanja u Budimpešti 1964, a 1965. njegov način rada prikazan je u Brnu. U toku 1964. završava kantatu za mezzosopran, ženski zbor i glasovir »Slike iz Međimurja«, piše novo teoretsko-pedagoško djelo »Osnove tonskog sloga«. Ovo je u neku ruku revolucionarno i upra- vo pionirsko dostignuće na području integriranog poučavanja kontrapunkta i harmonije. Spomeni- mo da su se za taj prirodni i funkcionalni sustav integracije već prije zalagali mnogi skladatelji i glazbeni pedagozi. Praktički tu je integraciju, i to ne samo kod nas nego, koliko mi je poznato, u ci- jelom svijetu, jedino prof. Magdalenić proveo. Ovo djelo je zaista njegov zreli plod njegova ogrom- nog glazbenog znanja, dugogodišnjeg pedagoškog iskustva i nadasve savjesnog i temeljitog rada. Up- ravo za taj visoko kvalitetni rad dobio je kao prvi glazbeni pedagog u Hrvatskoj nagradu grada Za- greba 1968. godine.

Srastavši kao skladatelj sa svojim dragim Me- đimurjem, on iz njega i njegovog melosa crpi svo- ju skladateljsku snagu. Rodna gruda ga nadahnjuje nepresušnim izvorom svojih glazbenih zakonitosti, a on joj to obilno vraća svakom mogućom zgo- dom.⁸ On nije nikada ni u jednoj svojoj skladbi doslovno citirao neki pučki napjev ili melodiju, ali je snagom svoje stvaralačke intuicije skladao melodije u duhu međimurske pučke glazbene tra- dicije. Rekao je:

»U našem muzičkom stvaralaštvu davno smo prešli fazu citata narodnih napjeva, pa je u dje- lima naših istaknutih kompozitora progovorio na- rodni duh ne kao dekorativni element već kao po- tencirana snaga sintetizirane narodne umjetnosti

koja karakterizira naš narod ne samo po njegovim muzičkim osobinama već po općim karakterističkim narodnog temperamenta. ... Nacionalni smjer u muzici nije prema tome stvar preživjele romantike ili čak produkt idealističkog i formalističkog shvaćanja, on kod nas još nije, što više, potpuno ni izživljen.« Zbog toga se i odlučio skladati u duhu melosa međimurske ravni. Međutim, mnogi ga nisu shvaćali. Glazbeno nedorasli ekstremisti uz svoje robote, kompjutore, elektroniku i besmislene eksperimente bez duha u prodiranju vizualnog, akustičkog i psihičkog nasilja u tim svojim besciljnim traženjima nisu niti pokušali da čuju nešto plemenito, humano i lijepo što izbija iz Magdalenićeve glazbe.

Magdalenićev skladateljski opus, unatoč mnoštvu njegovih pedagoških, publicističkih i ostalih društvenih obaveza, vrlo je obiman i raznolik.

Naslove skladbi navodim prema podacima dobivenim od Autorske agencije Saveza kompozitora Jugoslavije (SOKOJ),⁹ Autorske agencije Hrvatske (ZAMP),¹⁰ djelomičnog uvida u Magdalenićevu glazbenu ostavštinu i podataka kojima osobno raspolazem. Budući da prof. Magdalenić u svojim prijavama Autorskim agencijama nije uvijek naveo godinu nastanka pojedine skladbe, niti gdje i kada je koja skladba objavljena, a isto tako kod pojedinih skladbi za zborove nije naveo za kakav zbor je skladao (muški ili ženski ili mješoviti), isto tako su manjkavi podaci u skladbama za solo glas, zbog toga će kod mnogih naslova Magdalenićevih skladbi ovi podaci biti izostavljeni.

Skladbe za djecu »a cappella«:

- Pedeset dvoglasnih i troglasnih kanona na riječi: Dragutina Domjanića, Stjepana Jakševca, Nikole Jeremića, Živojina D. Karića, Ljubice Konjević, Ivana Gorana Kovačića, Ivanke Laszowsky, Nikole Pavića, Tomislava Prpića, Đure Sudete, Ferde Škrljca i Ratka Zvrka.
- Kod pedesetak jednoglasnih različitih narodnih napjeva nadopisao je drugi glas u altu. Ovakve napjeve koristio je kao didaktičko pomagalo u nastavi solfeggia u srednjoj glazbenoj školi, a kasnije je neke od njih i objavio u svojim udžbenicima.

Troglasni zborovi:

- Ftiček (riječi: N. Pavić) 1963.
- Mali glazbenici (T. Prpić), 1964. Objavljena je u »Izbor skladbi za dječje zborove«, Zgb. 1980.

Skladbe za dvoglasni ženski zbor »a cappella«:

- Ptičice se spominjaju (riječi narodne), za dvoglasni ženski zbor i sopran solo, 1929.
- Kosci (Đ. Sudeta), 1929.
- Obje skladbe su objavljene u »Grlica« VI–VII svezak, Zgb. 1934.

Troglasni ženski zborovi:

- Oj, ti lepa moja či (riječi narodne)
- Sadila sam rogozek (riječi narodne)

Četveroglasni ženski zborovi:

- U kavezu (Đ. Sudeta), 1929. Objavljena je u »Grlica«, Zgb. 1935.
- Denes su puti veseli

Muški zborovi »a cappella«:

- Međimurje malo (riječi narodne), za tenor solo i peteroglasni zbor, 1936.

- Tibet robec (riječi narodne), za četveroglasni zbor, 1936. Obje skladbe su objavljene u »Sklad«, Zgb. 1938.

- Na oranju (N. Pavić), za četveroglasni zbor.

Troglasni mješoviti zborovi »a cappella«:

- Uzmi dijete i majku njegovu (motet)
- Kad sam posred nevolje (motet)
- Oba moteta objavljena su u »Sv. Ceciliji« br. 2, Zgb. 1969.
- Dil, dil, duda (riječi narodne)

Četveroglasni mješoviti zborovi »a cappella«:

- Zetva (I. Laszowsky), 1940.
- Cirkvica (N. Pavić), 1941.
- Obja skladbe objavio je skladatelj u vlastitoj nakladi u Zagrebu, 1941.
- Denes su puti veseli
- Dil, dil, duda (riječi narodne)
- Graditelji novog svijeta
- Međimurje malo (riječi narodne)
- Motika (N. Pavić)
- Poruka mladih ruku
- Pri senu (Mirko Radušić)
- I. Rukovet (riječi narodne iz Zagorja)
- II. Rukovet (riječi narodne iz Zagorja)
- Slavenska domovina
- Slobodnoj Hrvatskoj
- Vršidba
- Zdravo Tijelo (riječi liturgijske)
- Na oranju (N. Pavić), za šesteroglasni zbor. Vlastita naklada, Zgb. 1960.
- Motika (N. Pavić), za sedmeroglasni zbor. Vlastita naklada, Zgb. 1960.
- Zemlja rođena (T. Mladenović), za osmeroglasni zbor.

Dječje skladbe za glas i glasovir:

- Jurek, Bara, bisernica (T. Prpić)
- Otac i sin (S. Jakševac)
- Pri zibci (N. Pavić)
- Uspavanka (Lj. Konjević)

Dvoglasni zborovi i glasovir:

- Sve naopako (F. Škrljac)
- Oj pospanko (S. Jakševac)
- Polet mladosti

Troglasni zborovi i glasovir:

- Jedan dječak mali (S. Jakševac)
- Proljeću u slavu (V. Popović)

Dječje skladbe za glas i razna glazbala:

- Što je to (M. Magdalenić), za solo i duo, violina i viola, ili flauta i klarinet.
- Uspavanka (Lj. Konjević), za solo i gudački kvartet.

Skladbe za glas i glasovir za odrasle:

- Međimurska (N. Pavić), za bas i glasovir, 1940.
- Objavila »Muzička naklada«, Zgb. 1954.
- Crn-bel (F. Galović), za bariton i glasovir
- Objavilo: Udruženje kompozitora Hrvatske, Zgb. 1955.
- Smrt djevojke (G. Krklec), za mezzosopran i glasovir.

Skladbe za glas i razna glazbala:

- Hitil jesam štubleka, za tenor ili bariton solo i simfonijski orkestar.
- Na terasi nebodera, za glas i gudački kvartet.
- Nazaj, nazaj, za glas i simfonijski orkestar.
- Mi ne damo zemlju svoju, za glas, gudački kvintet i glasovir.

Zborske vokalno-instrumentalne skladbe:

- Zastava mira, za dvoglasni zbor, glasovir i komorni puhački sastav.
- Mi ne damo zemlju svoju (V. Popović), za dvoglasni zbor, komorni gudački sastav i glasovir.
- Nova mladost, za troglasni zbor i simfonijski orkestar.
- Romarska po međimurskom (T. Prpić), za četverglasni mješoviti zbor i simfonijski orkestar, 1931.

Kantate za mješoviti zbor i simfonijski orkestar:

- Krvava bajka
- Radost
- Naša je zemlja planina vrletna
- Raspjeva se zemlja, za sole, zbor i simfonijski orkestar.

Razne vokalno-instrumentalne skladbe:

- Još jempu, za mezzosopran solo, muški kvartet i simfonijski orkestar.
- Slike iz Međimurja (riječ i narodne), za sopran solo, ženski troglasni zbor i glasovir ili simfonijski orkestar.
Vlastita naklada, Zgb. 1964.
- Slavenska domovina, za osmeroglasni mješoviti zbor i simfonijski orkestar.
- Opera: Krapinski sudac (T. Prpić), 1967.

(Nastavak slijedi)

BILJEŠKE

1. Vlč. Josip Antolović, rektor Dječjačkog sjemeništa u Zagrebu: Podaci o radu prof. Miroslava Magdalenića na Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji u Zagrebu u razdoblju 1928—1941. Pismo iz Zagreba od 20. lipnja 1986.

2. Zoltán Kodály, mađarski glazbeni pedagog, skladatelj, muzikolog, etnomuzikolog i glazbeni pisac (Kecskemét, 16. srpnja 1882. — Budapešt, 6. ožujka 1967.)

Kao dječak uči sviranje glasovira, a kao gimnazijalac uči u Trnavi kod Bratislave violinu. 1900. upisuje kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Budimpešti, a muzikologiju posebno studira na budimpeštanskom univerzitetu. Od 1906. surađuje s Belom Bartokom na skupljanju narodnih pjevačica Mađara, Čeha, Slovačka, Rumunja itd. Od 1907. predaje teoretske predmete i kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Budimpešti. Kao skladatelj postao je poznat i stekao ugled i izvan Mađarske 1923, kad mu je izvedena skladba za tenor, mješoviti zbor, dječji zbor i orkestar: »Psalms Hungaricus« i kasnije opera »Hári János«. Od značajnijih skladbi spomenimo još: »Simfoniju«, »Koncert za violinu i orkestar«, »Gudački trio« dva gudačka kvarteta, »Sonatu za violoncello solo«, (Poslije J. S. Bacha to je prva značajnija sonata za violoncello). »Sonate«, »Te Deum«, »Missa brevis«, pjesme crkvenog i svjetovnog sadržaja, pedagoške skladbe za glasovir i razna glazbala, obradbe narodnih napjeva itd. 1951. započeo je objavljivanjem velikog zbornika narodnih napjeva u 20 svezaka: *Corpus Musicae Popularis Hungariae*. Kao glazbeni pedagog, skladatelj i etnomuzikolog djelovao je i radio do posljednjeg dana života, punih 60 godina.

3. Dr. Zvonimir Bartolić: Podaci o djelatnosti prof. Miroslava Magdalenića u Učiteljskoj školi u Čakovcu u razdoblju 1945—1951. Pismo iz Čakovca od 13. lipnja 1986.

4. Za sve obaveze u Muzičkoj školi (dužnost direktora, administrativca i predavača pet predmeta), prof. Magdalenić dobivao je mjesečnu nagradu od 500 dinara, današnjih 5 (pet) dinara!

5. Prof. Ljuboslav Kuntarić: *Povijest čakovečke učiteljske škole od 22. II. 1919. do mađarske okupacije 1941. god.* Podnaslov: Državna učiteljska škola u Čakovcu u povijesti hrvatskog školstva i Međimurja u vremenu od 1919. do 1941.

Rukopisni separat, No 11. strana 12. — Slučaj pripravnika Miroslava Magdalenića, — ilustracija političkog terora —.

6. Janko Slogar, glazbeni pedagog, orguljaš, skladatelj i dirigent (Taborsko, Hrvatsko zagorje, 14. rujna 1871. — Varaždin, 4. srpnja 1946.)

Glazbu je učio u muzičkoj školi Hrvatskog glazbenog zavoda u Zagrebu. Poslije školovanja predavao je pjevanje i sviranje u Zagrebačkoj realnoj i klasičnoj gimnaziji, Muškoj učiteljskoj školi, Orfanotrofiju i Grkokatoličkom sjemeništu. Bio je zborovoda Hrvatskog seljačkog pjevačkog društva »Sljeme« iz Šestina kod Zagreba od njegovog osnutka 1896, pa do svojeg odlaska u Čakovec 1919. Na stihove Dragutina Domjanica uglazbio je 1896, popularnu »Poputnicu«, himnu HSPD »Sljeme«. Poslije oslobođenja Međimurja od Mađara, 1919. godine priključio se hrvatskim intelektualcima, profesorima i došao u Čakovec za profesora glazbe u novoosnovanoj Učiteljskoj školi, u kojoj je ostao sve do okupacije Međimurja 1941, kad su ga Mađari protjerali preko Drave.

Kao vrstan pedagog i psiholog usmjerio je na desetke svojih učenika na studij glazbe, od kojih su neki postali poznati i priznati hrvatski glazbenici. Kao odličan orguljaš dao je u franjevačkoj crkvi u Čakovcu nekoliko samostalnih koncerata na orguljama u razdoblju 1930—1940. godine. Odgojio je na desetke seoskih mladića i osposobio ih za orguljaše i zborovode po međimurskim župama. Skladao je pretežno vokalne skladbe, za muške i mješovite zborove — a capella —. Najpoznatije su mu: »Hrvatulje«, »Na osvitku dana«, »Plovi lađa«, »Koračnica« i već spomenuta »Poputnica« HSPD »Sljeme«. Harmonizirao i obradio je preko stotinu međimurskih, zagorskih i podravskih svjetovnih i crkvenih pjevačica. Za svoje učenike napisao je i glazbeni priručnik *Elementarna teorija glazbe*.

7. a) — Miroslav Magdalenić: Muzički folklor u nastavi solfeggia. »Muzika i škola«, br. 4—5, str. 81—90. Zagreb, 1957.

b) — Miroslav Magdalenić: Problemi intonacije u nastavi početnog solfeggia. »Muzika i škola«, br. 1—2, str. 7—11. Zagreb, 1958.

c) — Miroslav Magdalenić: Primjena solmizacijskih slogova kod specifičnih narodnih ljestvica.

»Muzika i škola«, br. 4—5, str. 77—83. Zagreb, 1958.

d) — Miroslav Magdalenić: Odnos dura i mola u nastavi solfeggia. »Muzika i škola«, br. 1—2, str. 2—4. Zagreb, 1959.

e) — Miroslav Magdalenić: Razvijanje sluha na bazi muzičkog folklor. (Referat održan na saveznom simpoziju u Ohridu, 1962. godine) »Muzika i škola«, br. 4, str. 122—130. Zagreb, 1962.

8. Citati uzeti iz članka Lovre Županovića: In memoriam — Miroslav Magdalenić. »Sveta Cecilija« br. 1, str. 2. Zagreb, 1970.

9. Popis dela kompozitora Miroslava Magdalenića koja su prijavljena SOKOJ-u. Dopis iz Beograda od Radne jedinice za zaštitu autorskih prava od 28. IV. 1986.

10. Popis skladbi skladatelja Miroslava Magdalenića koje su prijavljene ZAMP-u do zaključno 1964. godine. Dopis iz Zagreba od 22. 07. 1986.